Ο Χριστός μοναδικός Δάσκαλος (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς, Επίσκοπος Αχρίδος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 10 Δεκεμβρίου, 2013

Ευλογημένος
είναι εκείνος ο άνθρωπος που δεν θέλει να κάνει το δάσκαλο ούτε τον αρχηγό. Τρία ουράνια χαρίσματα συνοδεύουν ένα τέτοιο άνθρωπο: το πρώτο ονομάζεται ειρήνη, το δεύτερο ονομάζεται σοφία, και το τρίτο ονομάζεται ευδοξία.

Ο Κύριος είπε στους μαθητές Του: «Μηδέ κληθήσετε καθηγηταί· εις γαρ υμών εστιν ο καθηγητής, ο Χριστός» (Ματθ. 23, 10).

Εσείς
που ανελλιπώς μελετάτε την Αγία Γραφή ίσως θα βρεθείτε σε αμηχανία, προκειμένου να φέρετε σε συμφωνία την παραπάνω σαφή εντολή με την επόμενη: Πηγαίνετε να κηρύξετε και να διδάξετε όλους τους λαούς. (Ματθ. 28, 19-20).

Ο
Κύριος στέλνει τους μαθητές Του να διδάσκουν, αλλά τους απαγορεύει να ονομάζονται δάσκαλοι. Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Πράγματι θα ήταν δύσκολο να το κατανοήσουμε, αν δεν έλεγε στο τέλος: «Εις γαρ υμών εστιν ο καθηγητής, ο Χριστός». Αυτό σημαίνει: Εγώ είμαι ο Δάσκαλος και η διδασκαλία είναι δική μου. Εγώ είμαι ο μοναδικός αληθινός Δάσκαλος και εσείς είστε μόνο φορείς της διδασκαλίας Μου. Έφερα τη διδασκαλία Μου από τον ουρανό και την αποκάλυψα σε σας. Δεν την ανακαλύψατε εσείς, αλλά την ακούσατε από Μένα και την δεχτήκατε. Εγώ είμαι ο Δάσκαλος. Το έργο σας είναι να διδάξετε τα λόγια μου στους ανθρώπους όπως προσφέρατε εκείνους τους πέντε άρτους, τους οποίους Εγώ ευλόγησα και πολλαπλασίασα. Τότε Εγώ ήμουν ο Οικοδεσπότης και εσείς οι υπηρέτες γύρω από το τραπέζι μου. Τώρα σας λέγω ότι Εγώ είμαι ο Δάσκαλος και εσείς είστε υπηρέτες του θεϊκού λόγου.

Με
αυτά τα λόγια ο Κύριος ήθελε πρώτο, να επιστήσει την προσοχή στους μαθητές Του, πως μόνον Αυτός είναι ο Δάσκαλος της σωτήριας και ουράνιας διδασκαλίας. Δεύτερο, να προστατέψει τους μαθητές Του από την

υπερηφάνεια, γιατί από αυτήν δεν μπορούν να προστατευθούν οι αυτοαποκαλούμενοι δάσκαλοι, επειδή πιστεύουν ότι έχουν δική τους πρωτότυπη διδασκαλία.

Τρίτο, οι μαθητές Του, συνειδητοποιώντας πως ήταν μόνο φορείς της διδασκαλίας Του καταλάβαιναν πως έπρεπε να είναι πολύ προσεκτικοί. Έπρεπε να παραδίδουν την διδασκαλία Του ακριβώς όπως τη διδάχτηκαν, χωρίς να συμπληρώνουν και χωρίς να αφαιρούν κάτι.

Οι Άγιοι Απόστολοι είχαν πλήρη συναίσθηση της διδασκαλικής τους αποστολής. Γι’ αυτό το λόγο ο απόστολος Ιάκωβος προειδοποιεί τους βαπτισμένους χριστιανούς: Αδελφοί μου μη κάνετε όλοι σας το δάσκαλο, γιατί πρέπει να ξέρετε ότι οι δάσκαλοι θα κριθούμε πιο αυστηρά. Όλοι μας κάνουμε πολλά σφάλματα. Αν κάποιος δεν κάνει σφάλματα με τα λόγια, αυτός είναι τέλειος άνθρωπος και ικανός να χαλιναγωγήσει όλο τον εαυτό του (Ιάκ. 3, 1-2). Τα ψέματα των ψευδοδιδασκάλων προκάλεσαν μεγάλες αιματοχυσίες στον κόσμο. Γι’ αυτό το λόγο ο Άγιος Παύλος προειδοποιεί όλους τους χριστιανούς με τα εξής:

«Προσέχετε καλά, μη σας εξαπατήσει κανείς με τους απατηλούς και κούφιους συλλογισμούς της ανθρώπινης σοφίας, που στηρίζονται σε ανθρώπινες παραδόσεις και σε μία λανθασμένη πίστη προς τα στοιχεία του κόσμου και όχι στη διδασκαλία του Χριστού (Κολ. 2, 8). β. που συνεχώς μαθαίνουν και ποτέ δεν μπορούν να φτάσουν στην τέλεια γνώση της αλήθειας (Τιμ. Β’, 3, 7). γ. Γιατί θα ‘ρθει καιρός που οι άνθρωποι δε θα ανέχονται τη σωστή διδασκαλία, αλλά θα συγκεντρώνουν γύρω τους πλήθος από δασκάλους, που να ταιριάζουν με τις επιθυμίες τους, για ν’ ακούν αυτά που τους αρέσουν (Τιμ. Β’ 4, 3-4).

Αυτά τα λόγια θα μπορούσε να επαναλάβει και σήμερα ο Απόστολος Παύλος στην Ευρώπη. Με τα ίδια λόγια θα περιέγραφε σήμερα την αρρώστια της λευκής φυλής. Είναι η ίδια ακριβώς αρρώστια που υπήρχε και πριν από δύο χιλιάδες χρόνια: Ίδια αρρώστια, ίδια περιγραφή, ίδια συνταγή και ίδιο φάρμακο.

Υπάρχει κάποιος άλλος στον κόσμο, εκτός από τον Απόστολο Παύλο, που θα μπορούσε να σας εξηγήσει ποια είναι η αιτία του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου;

Κανένας, πραγματικά κανένας.

Αμέτρητοι
τέτοιοι δάσκαλοι εμφανίστηκαν στους λεγομένους «πολιτισμένους» λαούς στον εικοστό αιώνα. Αυτοί έδιωξαν τον αληθινό δάσκαλο, το Χριστό.

Καθημερινά
μιλούσαν από το πρωί μέχρι το βράδυ, από το βράδυ μέχρι το πρωί, και κάθε λόγος τους ήταν ένα ψέμα, ένα δόλωμα, για να παρασύρει τον άνθρωπο στον όλεθρο.

Διάβαζαν
ασταμάτητα, αλλά δεν μπορούσαν να φτάσουν στην αλήθεια με κανένα τρόπο. Δίδασκαν ασταμάτητα στους άλλους, αλλά κανείς από τους μαθητές τους δεν μπορούσε να φτάσει στην αλήθεια.

Στην
ουσία, όμως, οι χριστιανικοί λαοί, από την μια πλευρά πολέμησαν την μοναδική και σωτήρια αλήθεια του Χριστού, και από την άλλη έψαξαν επανειλημμένα την αλήθεια. Η αλήθεια όμως δεν βρισκόταν στη διδασκαλία των ψευδοδιδασκάλων, αλλά στα απλά σπίτια των ψαράδων και στις χωριάτικες καλύβες. Η αλήθεια κρύφτηκε στους τόπους που ζούσαν οι ασκητές, στα κελιά των θεοσεβών ανθρώπων και στις ερήμους που ζούσαν οι μοναχοί. Ολόκληρη η αλήθεια ήταν κρυμμένη μέσα σε μια μόνο λέξη, στο Χριστό.

Η
δυσωδία από τις πλανεμένες φιλοσοφίες και τις ψευδοδιδασκαλίες δηλητηρίασαν τον αέρα στην Δύση. Άρχισαν να δηλητηριάζουν και τον αέρα της Ανατολής. Οι λαοί της Ανατολής, που δεν γνώριζαν το Θεό, φοβήθηκαν από τους βαπτισμένους λαούς. Οι δίκαιοι άνθρωποι άρχισαν να θρηνούν, και οι άγγελοι του ουρανού οργίστηκαν πολύ, που ολόκληρη η γη σείστηκε, και όλοι οι λαοί χτυπήθηκαν από την πύρινη καταιγίδα, προς εξαγνισμό τους.
Ας
ελπίσουμε, ότι μέσα από την πύρινη αυτή καταιγίδα, να μετανοήσουν οι άνθρωποι, να καθαρισθεί η βρώμα και ο ουρανός να ενωθεί με τη γη. Αμήν.

(Αγίου Νικολάου Επισκόπου Αχρίδος, "Μέσα από το παράθυρο της φυλακής. Μηνύματα στο λαό", Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη")

(Πηγή ηλ. κειμένου: impantokratoros.gr)